

מ"ת 63191/08/21 - אבי מלדה נגד מדינת ישראל ע"י

בית משפט השלום בחיפה

מ"ת 63191-08-21 מדינת ישראל נ' מלדה (עציר)

בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו

המבקש אבי מלדה

באמצעות בא כוחו עו"ד בוריס שרמן

מטעם הסניגוריה הציבורית

נגד

מדינת ישראל ע"י עו"ד אופיר ויזגין שלוחת תביעות חיפה

המשיבה

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר בהחלטת במעצר מיום 10/10/21 במסגרתה הורה בית משפט זה על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים בהסכמתו.

בבקשה נטען כי אין עוד הצדקה למעצרו משלושה טעמים עיקריים:

ראשית, המבקש כבר בעובדות כתב האישום ומשפט ההוכחות בעיצומו. עדי התביעה 1 עד 3 לא התייצבו למסור עדות. צווי ההבאה לא בוצעו ונראה כי אין העדים רוצים להתייצב למסור עדות. דבר התורם לסרבול והתמשכות ההליך, בעוד המבקש נתון מאחורי סורג ובריח בשל כך.

שנית, חל כרסום ראייתי ושינוי נסיבות. עדת התביעה היחידה שהעידה גב' אלונה לברנוב, מסרה עדות המתיישבת עם גרסת המבקש, כי הוא הגן על עצמו, דבר המפחית בצורה ממשית את מסוכנותו הלכאורית של המבקש, ומטה את הכף לעבר קבלת הבקשה ושחרורו של המבקש ממעצר.

שלישית, חל שינוי נסיבות עם עדותה של אותה אלונה המלמד כי יש מש בטענת ההגנה שהעלה המבקש. לכך יש להוסיף את "ההתנהלות העבריינית של עדי התביעה", כך כלשון הסניגור, ואת הקושי של המדינה לאתר את עדי התביעה.

המדינה מתנגדת לבקשה ומבהירה, כי מדובר במי שנעצר עד תום ההליכים מזה כ-4 חודשים בלבד. לחובתו של המבקש עבר פלילי, הכולל 5 הרשעות קודמות, וביניהן עבירות אלימות, הרשעתו האחרונה מיולי 2018 הינה בין היתר בעבירות של בריחה ממעצר, העבירות מושא כתב האישום הינן עבירות בעלות היבט אלים במיוחד, הכוללות פציעה של המתלונן בחפץ חד, כשבאורח פלא לא הסתיימו בתוצאות קשות יותר.

הגם שחלק מעדי התביעה לא התייצב לדיון, המאשימה עשתה מאמצים כדי לאתרם, ולהביאם למתן עדות, תוך הפעלת גורמים שונים והם צפויים להעיד בישיבה הבאה שאמורה להתקיים ב-19/1/22.

עמוד 1

אשר לכרסום הראייתי, דוחה המשיבה את טענותיו של המבקש, וטוענת כי ההיפך הוא הנכון. עדת התביעה שהתייצבה, הגב' אלונה לברנו, קשרה אותו לזירה ואף התייחסה לעימות שהיה בינו לבין המתלונן, ובכך היא סותרת את גרסתו.

דין והכרעה:

לאחר שעיינתי בבקשה, בתגובה, ושמעתי את טענות הצדדים, נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות. הואיל ומדובר במעצר עד לתום ההליכים המשפטיים, שנעשה בהסכמת המבקש, ועל מנת לסבר את האוזן, אפרט בקצרה את העובדות הרלוונטיות לענייננו.

כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של פציעה כשעברין מזוין - עבירה לפי סעיף 335 (א) (1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; פציעה - עבירה לפי סעיף 334 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

לפי עובדות כתב האישום, ביום 10/8/21, לפנות בוקר, ברחוב ביאליק פינת החלוץ בחיפה, הגיעו ארסיום טיליפישב (המתלונן) וחברתו ויולטה למשקין, וחברו של המתלונן מיכאל לברנוב, ופגשו שם את גב' אלונה לברנוב, אחותו של מיכאל לברנוב, ואת המבקש.

במקום התפתח דין ודברים, בין מיכאל למבקש, בשל הקשר הרומנטי בין המבקש עם אלונה. מיכאל דרש מהמבקש לעזוב את המקום. המבקש עצר מונית שעברה בסמוך ונכנס לתוכה. לאחר שהמונית החלה בנסיעה, כשהמבקש בתוכה, עצרה לפתע המונית, מרחק של מטרים ספורים מהמקום, המבקש ירד מהמונית, החל לגדף את מיכאל ואת המתלונן. המתלונן רץ לכיוון המונית, המבקש בתגובה שלף חפץ חד, ופצע את המתלונן, באופן שחתך אותו בצורה אלכסונית מהבטן לכיוון כתף שמאל, ומיד לאחר מכן נכנס למונית ועזב את המקום. כתוצאה מכך, נגרם למתלונן פצע חתך לאורך כל בית החזה, הבטן העליונה ויד שמאל.

בחנתי את חומר הראיות ומצאתי כי הוא פורש תשתית ראייתית המבססת לכאורה, את עובדות כתב האישום, ומקימה יסוד סביר להרשעת המבקש בעבירות המיוחסות לו.

בחומר עדויות ישירות שונות המתארות את האירוע, איכזני טל" ניד של הנאשם הממקמים אותו בזירה חרף הכחשתו, צילומים ודוחות, תיעוד רפואי, כל אלה תומכים בעובדות כתב האישום. יצוין, כי המבקש בחקירתו הכחיש את היותו במקום, הכחיש היכרות עם המעורבים והרחיק עצמו.

קיימת גם עילת מעצר מובהקת, נוכח המסוכנות הרבה העולה ממעשיו הלכאוריים של המבקש תוך שימוש בנשק קר. מדובר בפציעה קשה אשר כמעט הסתיימה בתוצאה קטלנית, תוך שימוש בכלי חד, שגרם לחיתוכו של המתלונן, מהבטן התחתונה ועד לחלק העליון של פלג גופו העליון. עברו הפלילי של המבקש מוסיף ומעבה את המסוכנות הנשקפת מפניו.

עד כאן, הנתונים הרלוונטיים לנדוננו, ומכאן להתייחסות לטענות שהעלה בא כוחו של המבקש, כסדרם.

חלופ הזמן - אשר לחלופ הזמן, עיון חוזר בהחלטה הנוגעת למעצר, מוגבל למקרים בהם **"...נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה"** (סעיף 52 (א) לחסד"פ (סמכויות אכיפה - מעצרים). בנדוננו, מדובר בעצור אשר נעצר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, ביום 10/10/21, ומאז עברו חלפו להם כשלושה חודשים (ולא ארבעה חודשים, כפי שצוין בתגובת המדינה). התיק נקבע לשמיעת ראיות והחלה שמיעתו. המותב הדיוני שמע את עדותה של אותה אלונה ואת עדות החוקר המוביל בתיק. יתר עדי התביעה טרם נשמעו והם צפויים להישמע ביום 19/1/22 שהוא מועד קרוב יחסית. לא מצאתי כי בנסיבות אלה, מדובר בפרק זמן שהוא בבחינת "זמן ניכר", כאמור בהוראת סעיף 52 (א) לחסד"פ, המצדיק עיון מחדש בהחלטת המעצר, המוביל למסקנה שיש לבטל את המעצר.

התמשכות ההליך - אשר לטענת התמשכות ההליכים, כאמור, המשפט החל, נגבו עדויות וראיות בקצב סביר, המשך המשפט קבוע ליום 19/1/22, במסגרתו עתיד בית המשפט לגבות עדויות מעדי תביעה נוספים. מהחומר שבפני עולה כי, בניגוד לטענות המבקש, המאשימה פעלה בשקדנות ראויה, על מנת לאתר את עדי התביעה, ולהביאם בפני בית המשפט למתן עדות, כך שהטענה שהמדינה לא עשתה כל מאמץ לאתרם, אין בה ממש.

כרסום ראיתי - אשר לטענת הכרסום בראיות, עיינתי בחקירתה של העדה אלונה לברנוב, במשטרה ובעדותה בבית המשפט, ולא מצאתי יסוד לקיומו של כרסום ראיתי, המטה את הכף לזכותו של המבקש.

אפתח ואציין, כי המבקש נחקר במשטרה וטען שאינו זוכר היכן היה באירוע. הוא גם הכחיש היכרות עם אותה אלונה ויתר המעורבים. בתשובתו לכתב האישום ביום 3/10/21, טען כי הוא כופר בעובדות כתב האישום, טען שהוא נסחט ע"י אותו מיכאל. אשר לטענת אליבי, טען שאינו זוכר היכן היה, כי נחקר לאחר שבוע. לראשונה, במהלך שמיעת הראיות, עלתה טענה כאילו היה במקום אחר וטען להגנה עצמית, טענות שכאמור לא הועלו ע"י המבקש, לא בחקירה ולא בתשובה לכתב האישום. עם שמיעת הראיות, אלונה לברנוב, עדת התביעה, שאותה לא הזכיר המבקש בחקירתו במשטרה, והרחיק עצמו מהיכרות עימה, העידה ומיקמה את המבקש בליבת זירת האירועים, תוך שתיארה את העימות האלים מושא כתב האישום, וקשרה אותו לאירוע. אשר לטענת ההגנה העצמית לה גורס עתה הנאשם, טענה אלונה בעדותה, שכלל לא ראתה את העימות הפיזי בין הנאשם למתלונן. לדבריה, היא הייתה עם הגב אליהם, הסתובבה וראתה את המתלונן עם "פנס" (כלומר, חתך; ראו בעמ' 22 לפרוט'), ומיד לאחר מכן עלה למונית ועזב מהר את המקום (עמ' 26 לפרוט' שורה 4; עמ' 27 שורות 7-9). כן עולה מעדותה, כי בתחילת אותו ערב היה ברשות המבקש אולר "לדרמן", עמ' 26 לפרוט' שורה 24). אלונה הפריכה לכאורה חלק ניכר מטענותיו של הנאשם בדבר העדר היכרות עם יתר המעורבים (ראו הודעתו מיום 17/8/21 בעמ' 5). אך חייב אני לסייג ולהבהיר, כי אינני קובע כאן ממצאים, עניין זה שמור למותב הדיוני השומע את הראיות, והוא יחליט בעניין כחוכמתו. החשוב לנדוננו הוא, כי העדות של אותה אלונה, והראיות שנגבו עד כה, לא מכרסמים בתשתית הראייתית הפרושה בפני בית המשפט, כפי שנטען, ועל כן, אין שינוי ברמת המסוכנות ובעוצמתה כפי שהיא עולה מהתשתית הראייתית הגולמית.

שינוי נסיבות - אשר לשינוי הנסיבות, טענה זו נסמכת אף היא על עדותה של אותה אלונה עדת התביעה, לפיה העדות חיזקה את טענת המבקש, כאילו התגונן מפני אלימות שהופעלה כלפיו, ועל כן מאיינת את מסוכנותו. טענה זו זהה לקודמתה, וכאמור אין בידי לקבלה, מהטעמים שפירטתי לעיל. יתרה מזאת, אין מקום להכביר כאן מילים, אודות הנטל להראות את התקיימותם של ששת התנאים הנדרשים להחלתו של הסייג לאחריות פלילית מטעמי הגנה עצמית (סעיף 34 לחוק העונשין; ע"פ 4191/05 אלטגואז נ' מדינת ישראל, (2006)), וביניהם את הוראת היסוד להחלטה של ההגנה, הנוגעת לסבירות

התגובה בנסיבות העניין לשם מניעת פגיעה (סעיף 34טז לחוק העונשין; ע"פ 4191/05, שם בפסקה 12). חומר הראיות המונח כרגע בפני בית המשפט, לרבות העדויות שנשמעו, איננו בעל טיב המתיישב עם התקיימות התנאים האמורים, וסבירות התגובה הנדרשת, מפני מעורב אחר (המתלונן) שכלל לא היה חמוש. אך אשוב ואסייג את דבריי, ואציין כי אינני קובע כל ממצא בעניין זה. המבט של מותב זה אל עבר חומר הראיות, הוא מבט על, אך ורק בזיקה לשיקולי המעצר, בדגש על בחינת שינוי שחל, אם חל, במסוכנות. לעמדתי, אין שינוי כזה.

על כל אלה, יש לחזור ולהדגיש, כי התשתית הראייתית הלכאורית, הינה מוצקה למדי, כעולה מעיון מדוקדק בחומר הראיות. תשתית זו לא כורסמה לעת הזאת. לא חל בה שינוי, המטה את הכף לזכות המבקש. מתשתית זו, קמה ועולה עילת מסוכנות בעוצמה גבוהה למדי, המתחזקת נוכח עברו הפלילי של המבקש. העובדה כי המבקש הורשע ב- 2018 בעבירה של בריחה ממעצר, החזקת סכין ואיומים, מוסיפה ומחזקת את המסקנה, כי מקומו של המבקש מאחורי סורג ובריח, ובהעדר שינוי נסיבות ממשי, אין עילה ובסיס לשנות מכך, מה גם שלא הוצעה ע"י הסניגור כל חלופה ממשית.

אשר על כן, הבקשה נדחית.

ההחלטה ניתנה בהסכמת הצדדים בהעדרם, המזכירות תמציא העתק החלטתי לצדדים ולשב"ס שיעבירנה למבקש.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ד טבת תשפ"ב, 28 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.